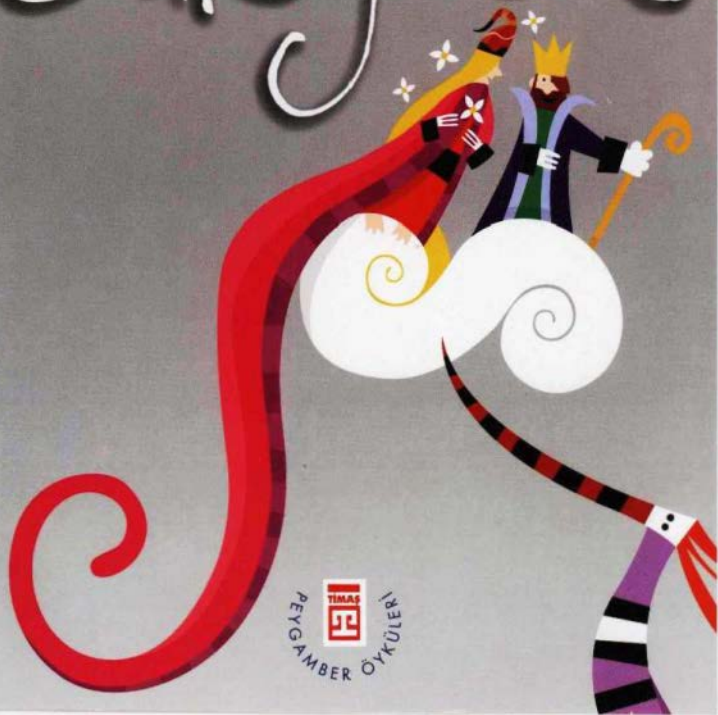

Süleyman

PEYGAMBER ÖYKÜLERİ

Süleyman

Yazan: Belkıs İbrahimhakkıoğlu

Resimleyen: Cem Kızıltuğ

Yayın Yönetmeni: Osman OKÇU

Editör: Emine EROĞLU

Tasarım: Kenan ÖZCAN

Baskı ve Cilt: Kelebek Matbaacılık

Litros Yolu No:4/1 Topkapı-İstanbul

Tel: 0212 612 48 35

Şubat, 2005

Alayköşkü Cad. No:11

34410 Cağaloğlu - İstanbul

Tel : 0212-513 84 15 pbx

Faks : 0212-512 40 00

www.timas.com.tr

Filistin ülkesinin hükümdarı olan Davud peygamber, aralarında anlaşmazlık çıkan iki adamı dinliyordu. Yanında oğlu Süleyman da vardı, biri:

– Hükümdarım, dedi. Bu komşumun koyunları gece tarlama girmiş. Onca emek verdiğim ekinlerimi çiğneyip perişan ettiler. Zararım büyüktür. Zararımın ödenmesini dilemekteyim.

Davud peygamber, koyunların sahibine:

– Hakkındaki şikâyeti dinledin. Komşunun sözleri doğru mudur, diye sordu.

Koyunların sahibi boynunu büktü:

– Doğrudur hükümdarım. Ağılın kapısını kapatmayı unutmuşum. Ben uykudayken koyunlarım komşumun tarlasına girmiş, dedi.

Davud peygamber ona:

– Öyleyse koyunlarını komşuna vereceksin. Böylece ödeşmiş olursunuz, dedi.

Konuşmaları dikkatle dinleyen Süleyman düşündü. Koyunların sahibi bunu bilerek yapmamıştı. Eğer koyunları elinden giderse büyük zarar görecekti. Süleyman:

– Babacığım bir çözüm yolu daha var, dedi.

Davud, oğlunun düşüncelerine değer verirdi. Çünkü Süleyman çok akıllı, bilgili ve dürüst bir çocuktur.

– Nedir o çözüm, diye sordu.

Süleyman:

– Koyunlar tarla sahibine ödünç olarak verilsin. Onların sütünden, yününden faydalansın. Koyunların sahibi de tarlayı sürsün. Ekip biçsin ve eski haline getirsin. İşini bitirince tarlayı sahibine teslim etsin. Tarla sahibi de koyunları geri versin, dedi.

Bu gerçekten çok adil ve akıllıca bir çözümdü. Davud peygamber adamlara:

– Süleyman'ın önerisi daha doğrudur. Onun söylediği gibi yapın, dedi.

Adamların ikisi de bu karardan memnun olmuştu.

Süleyman, daha çocuk yaşlarda bile doğru kararlar verebilecek olgunlukta idi.

Davut peygamber ölünce hükümdar oldu. Allah Süleyman'a pek çok yetenek ve güç bağışladı. Onu da babası gibi peygamber olarak görevlendirdi.

Süleyman bunları halkına açıkladı.

– Ey insanlar, dedi. Allah bana peygamberlik ve hükümdarlığın gereği olan her şeyi bağışladı. Bana kuşların dilini öğretti. Rüzgârları emrime verdi. Muhakkak ki bu Allah'ın bizlere hediyesidir.

Süleyman, her tarafta sözü geçen güçlü bir hükümdar oldu. Gücünü ve zenginliğini insanların barış içerisinde huzurlu yaşaması için kullandı. Kendisi gösterişsiz, sade bir hayat yaşıyordu.

Süleyman'ın büyük ve düzenli bir ordusu vardı. Bu orduda insanların yanı sıra kuşlar ve cinler de görevliydi. Süleyman sık sık ordusunu denetlerdi.

Yine bir denetim sırasında Hüdühüd kuşunun yerinde olmadığını gördü. Hüdühüd kuşu diğer ülkeleri dolaşır, oralardan haber getirirdi. Süleyman komutanlarına:

– Hüdühüd'ü aranızda neden göremiyorum, dedi. Umarım burada olmayışının haklı bir sebebi vardır. Yoksa onu fena şekilde cezalandıracağım.

Komutanlar sustular. Hüdühüd'ün neden gelmediğini bilmiyorlardı. Verecek cevapları yoktu.

Birden kanat sesleri işitildi. Herkes derin bir nefes aldı. Hüdühüd'ün çok uzaklardan geldiği anlaşıyordu. Doğruca Süleyman'ın yanına kondu. Süleyman sert bir sesle:

– **Sen, dedi. Nerelerde dolaşıyordun? Neden burada değildin?**

Hüdühüd Sebe denilen ülkeye gitmiş ve Süleyman'ın hiç bilmediği şeyler öğrenmişti. Gördüklerini anlatmaya başladı:

– **Sebe ülkesini bir kadın hükümdar yönetiyor, dedi. Ona Belkıs diyorlar. Çok güzel, çok akıllı ve çok zengin. Ne var ki onun ve halkının Allah'ı bırakıp güneşe tapındıklarını gördüm. Onlar gerçeği bilmedikleri için doğru yolu bulamıyorlar.**

Süleyman Hüdhd'ün
anlattıklarını merakle dinliyordu:

– Anlattıklarının doğru olup olmadığını
anlayacağız, dedi.

Sonra oturup Belkıs'a bir mektup
yazdı. Mektubu zarfa koyup mührünü
vurdu. Hüdhd'e:

– Al bu mektubumu onlara götür, dedi.
Onlar mektubu okurken bekle. Ne
yaptıklarını, ne söylediklerini öğren.

Hüdhd mektubu aldı. Sebe ülkesine
uçtu. Sabahın çok erken saatleriydi.
Belkıs henüz uyanmamıştı. Hüdhd açık
pencereden içeriye süzüldü. Mektubu
Belkıs'ın başucuna bıraktı. Sonra da
bahçede bir ağacın dalına kondu.

Belkıs uyandığında yanı başındaki mektubu gördü. Odasına izni olmadan kimse giremezdi. Bu mektup kimdendi, odasına kim getirip bırakmıştı?... Hayret ve merakla zarfa bakıyordu. zerindeki yazıyı tanı mıyordu.

Zarfı açtı, heyecanla okumaya başladı. Mektup uzun değildi. Ama her cümlesi Belkıs'ı rpertmiřti. Bunlar o güne kadar hiç bilmediği, işitmediği sözlerdi. Hizmetilerini ağırdı. Yardımcılarının ve komutanlarının toplanmalarını emretti. abucak hazırlanarak onların yanına gitti.

– Bu sabah önemli bir mektup aldım, dedi. Mektup Süleyman'dan geliyor. Esirgeyip bağışlayan Allah'ın adıyla başlıyor. Bizim başka tanrılara tapmaktan vazgeçmemizi istiyor. Ve “Sakin bana karşı büyüklük taslamayın. Emirlerime boyun eğin. Kendi isteğinizle bana gelin.” diyor.

Herkes soru dolu gözlerle birbirine baktı.
Kimdi bu Süleyman? Melikeleri onun sözlerinden
neden bu kadar etkilenmişti?

Belkıs onlara:

- Sizler bu konuda ne düşünüyorsunuz, diye sordu.
- Kraliçemiz, dediler. Savaşmamızı isterseniz biz hazırız. Bizler cesur ve güçlü savaşçılarız. Ama emir sizindir. Siz neye karar verirsiniz biz kararınızı destekleriz.

Belkıs sustu ve düşündü. Halkının geleceği söz konusuydu. Önce barış yolunu denemeliydiler.

Savaş en son çözüm olabilirdi:

- Bakın, dedi. Krallar girdikleri ülkeyi darmadağın ederler. Soylu ve onurlu insanları aşağılarlar. Herhalde onlar da bunu yapacaklardır. İyisi mi onlara elçilerimizle çok kıymetli hediyeler gönderelim. Bakalım ne cevap verecekler?

Toplantı sona ermişti. Hüdüh, olup biten her şeyi görmüş, konuşmaları dinlemişti. Hepsini bir bir Süleyman'a anlattı. Belkis elçileriyle Süleyman'a göz kamaştırıcı hediyeler ve çok kıymetli mücevherler gönderdi.

Süleyman hediyelere ilgi göstermedi.

Elçilere:

– Siz benim servetime sevret mi katmak istiyorsunuz, dedi. Oysa Allah'ın bana bağışladıkları getirdiğiniz eşyalardan çok daha hayırlıdır. Dünya malı ancak Allah'ı unutanları sevindirir.

Elçiler şaşkınlıktan dona kaldılar. Süleyman mücevher dolu sandıkların birine olsun bakmamıştı.

Elçilere:

– Şimdi sizi gönderenlerin yanına dönün, dedi. Onlara Allah'ın emirlerine karşı gelenlerin cezalandırılacağını söyleyin.

Elçiler geri döndüler. Belkıs'a olanları anlattılar. Belkıs düşünüyordu:

Süleyman nasıl bir inanca sahipti ki, böylesine kıymetli hediyeleri reddetmişti? Araştırmalı ve bunu anlamalıydı. Kararını verdi, Süleyman'a gidecekti. Yol hazırlıklarına başladı.

Hüdhüd, Süleyman'a Belkıs'ın kendisini görmeye geleceğini haber verdi.

Süleyman, gerçeği daha kolay kavraması için Belkıs'a bir delil göstermek istiyordu.

Etrafındakilere:

– Sebe Melikesi gelmeden önce bana onun tahtını kim getirebilir, diye sordu.

Cinlerden biri:

– Ben birkaç saat içerisinde onu sana getirebilirim, dedi.

Süleyman'ın yanında duran veziri:

– Hükümdarım, Allah'ın izniyle ben Belkıs'ın tahtını göz açıp kapayıncaya kadar sana getireceğim, dedi.

Belkıs yola çıkmadan önce kıymetli tahtını emin bir yere saklamıştı. Ve Filistin'le Sebe ülkesinin arası aylarca süren yol demekti. Ama Allah bir şeye ol diye emretti mi o şey oluverirdi. Belkıs henüz yoldayken veziri, tahtı Süleyman'a getirdi.

Süleyman hizmetkârlarına:

– Şimdi bu tahtı biraz değiştirin. Bakalım Belkıs onu tanıyabilecek mi, dedi.

Tahtın bazı yerleri değiştirildi.

Nihayet yolculuk sona ermiş, Belkıs Süleyman'a ulaşmıştı.

Süleyman kristal camlardan bir köşk yaptırmış, tahtı da onun içine koydurmuştu. Adamlarıyla birlikte Belkıs'ı saygıyla karşıladı ve ona tahtı gösterdi:

– Senin tahtın böyle miydi, diye sordu.

Belkıs duraklayarak:

– Sanki bunun gibiydi, dedi.

Süleyman bu cevaptan memnun oldu. Demek ki Belkıs yanlış bir şeye inanmaktan çekiniyordu. Ona:

– Bu taht senindir. Onu senin ülkenden getirttik, dedi. Köşke gir ve onu yakından gör.

Köşkün zemini pırıl pırıldı. Belkıs köşkün berrak bir suyun üzerine kurulduğunu sandı. Eteklerini kaldırarak köşke doğru yürüdü. Süleyman:

– Korkmayın! Bu zemini camla döşenmiş bir köşktür, dedi.

Belkıs gördüklerinin sıradan olaylar olmadığını anlamıştı. Süleyman tanıdığı bütün hükümdarlardan farklıydı.

Onun peygamber olduğuna inandı ve:

– Rabbim, dedi. Senden başka Tanrı yoktur. Biz çok yanlış yapıyormuşuz.

Süleyman Belkıs'a evlenme teklif etti.
Belkıs sevinçle kabul etti. Evlendiler.
Belkıs çok iyi bir yönetici olduğu için
Süleyman onun yine ülkesinin başında
olmasını istedi.

Ülkeleri birbirinden uzaktı. Ama
rüzgârlar Süleyman'ın emrindeydi. Çok
kısa bir sürede Süleyman'ı Sebe
ülkesine götürebiliyorlardı.
Böylece her ikisi de
rahatlıkla ülkesini idare
ediyordu.

Davud peygamber Kudüs'te büyük bir mescid yaptırmaya başlamıştı. Fakat mescid tamamlanamadan ölmüştü. Süleyman babasından kalan işi tamamlamaya karar verdi. Emrindeki cinleri bu işe koşturdu.

Mescidin yapımı uzun yıllar sürdü. Süleyman işleri aksatmamaları için cinleri kontrol ediyordu. Kendisi oldukça yaşlanmıştı. Bedeni eski gücünü kaybetmişti. Asasına dayanarak uzaktan cinlerin çalışmalarını izliyordu. Cinler onun bakışlarını hep üzerlerinde hissediyorlardı. Mescid artık tamamlanmak üzereydi.

Cinler Süleyman'ın hiç hareket etmeden asasına dayalı şekilde durduğunu gördüler:

"İnşaata bir an önce bitirmemizi istiyor olmalı!"
diye düşündüler.

Çalışmalarını hızlandırarak mescidi tamamladılar. Fakat tam bu sırada Süleyman birden bire yere düştü. Çağrılan hekim, Süleyman'ın yere düşmeden çok önce ölmüş olduğunu söyledi. Asasını bir kurt kemirmişti. Dayandığı sopa Süleyman'ı taşıyamamış, o da yere düşmüştü. Cinler:

– Nasıl oldu da öldüğünü anlayamadık, dediler. Onun hâlâ bizi izlediğini sanıyorduk.

Cinler bunu bilemezlerdi. Çünkü Allah kimseye geleceği bilme yeteneği vermemiştir. Eğer cinler Süleyman'ın ölmüş olduğunu bilselerdi, o yorucu işi bırakır kaçarlardı.

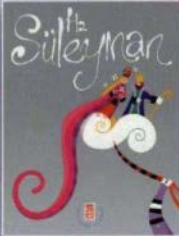
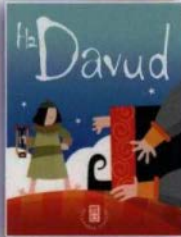
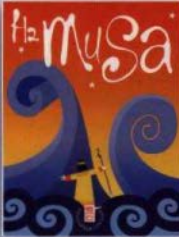
Süleyman ölmüş, mescid
tamamlanmıştı. O mescidin adı
Mescid-i Aksâ oldu.

PEYGAMBER ÖYKÜLERİ

Süleyman

İlkokul 2.,3.,4. sınıf öğrencilerine
PEYGAMBER ÖYKÜLERİ SERİSİ

ISBN 975-362-902-8

9 759753 629026